

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Η συνδρομή είναι προπληρωτέα υποχρεωτική
ΕΝ ΤΩ ΕΣΤΕΡΙΩ... ΕΝ ΤΩ ΕΣΤΕΡΙΩ...
Ετήσια... Εξαμηνιαία...
Τμήμα έκδοσης...
Τμήμα έκδοσης...

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Λογος Κύκκου Αριθ. 26.

ΕΤΟΣ Β' (ΙΕ') ΑΡΙΘ. 79 (714).

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (Κόρυς),
τῇ 20ῇ Ὀκτωβρίου 1920.

ΕΠΙ ΤΩ ΤΡΑΓΙΚῳ ΘΑΝΑΤῳ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΑΠΟ μηνός ἤδη συνεχίζει τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ὅλον ἡ ἀνησυχητικὴ πάντοτε πορεία τῆς νόσου τοῦ ἡγεμονίδου Ἀλεξάνδρου καὶ ἡδῆ ἀνεπὶ ἑκάστην ἡ ἡ συμπαθὲς τοῦ ἔθνους ὅλου πᾶσι τῇ ἐξοφλημένη πάλιν κατὰ τοῦ θανάτου, ὅστις ἐπιπρόσθετος καὶ σταθερῶς προσέκειτο ὡς ἐφ' ὅσον τὴν ἡλικίαν, τὸ ἀρεσκόμενον κάλλος καὶ τὴν ἀντιπαραθετικὴν εὐρωστίαν τοῦ λαμπροῦ βασιλοπαίδος.

Βασίλειος δαίμων ἐπὶ μορφῇ πύθωνος ἐνέβαλεν εἰς τὸν σιδηρὸν ὄργανισμὸν τοῦ ἀθλητικοῦ Ἀλεξάνδρου θανατηφόρον ἴον, κατὰ τοῦ ποιοῦ δὲν ἴσταντο ἡ μάλλον πεφωτισμένη ἐπιστημονικὴ βοήθεια, ἡ συμπάθεια καὶ αἱ μυχιαὶ δεήσεις τοῦ ἔθνους ὅλου καὶ ἡ αἰμασύνη μακροβίον στοργὴν μεγάλαν καὶ ὑψηλὴν γένονεν καὶ ἀδελφῶν, ἐν ὑπερβολῇ πικρῇ διαγόντων καὶ ὑπὸ μοχθηρὰς καὶ ἐμπαυῆς τυραννίδος κωλυόμενον τοῦ νὰ παρὰσχωσι τὴν ἐσχάτην παρηγορίαν καὶ ἀνακούφισιν ὧν ἔχουσιν ὑπερτάτην ἀνάγκην καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀπολύτως εἶναι τὸ δικαίωμα καὶ τὸν κοινοτάτων ἀνθρώπων ἐν ταῖς δειναῖς ὥραις τῆς ἀγωνίας, καὶ τὸ ἀπὸ τῶν ἡδὴ ἐτῶν ἐξελισσόμενον δρόμον παρὰ τὸν Ἑλληνικὸν Θρόνον προσέλαβε φέρων τραγικωτάτην ἀγοσάν εἰς ἀλγενοτάτην καταστροφὴν, ὥστε θαλερώτατος καὶ ῥωμαλεώτατος μέχρι χθὲς βασιλεὺς βασιλικὴς ν' ἀγωνίῃ ἐπὶ κλίνῃ βασιλικῇ καὶ ἀκούσας φέρον τὸ βασιλικὸν στέμμα ἐρημος γονέων ἀδελφῶν καὶ τῶν φίλων τῶν δ' ὅλων, παρὰ τὴν εὐκρινὴ καὶ βεβαιὰν ἀγάπην τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὅλου.

Ὁ ἀλλήλικος καὶ ὡραίος βασιλοπαῖς Ἀλεξάνδρος τὸν ἔξον νεανικὸν σφύριον ἀμέριμνος καὶ εὐτυχῆς κατηύναξεν εἰς ῥωμικὴν ἀθλητικὴν ἐνασχολήσας καὶ ἀσκήσεις, ὅτε ὑπὸ δραματικῆς δόξης περιστάσεως ἐκλήθη ἀποδοκιμασθεὶς εἰς τὸν θρόνον τοῦ πατρός του καὶ ὑπερεῶθη ν' ἀνταρτῇ τὸ βασιλεῖον ἀπὸ τῶν, ὅτινα ἀφίερσαν αὐτὸν διὰ τῆς ἐξέτης βίας τῶν δ' ὅλων, συνεργοῦς τῆς κομματικῆς καὶ προσωπικῆς ἐμπαιξίας καὶ μοχθηρίας ὀπλισμένης δίκην ὀφιοπλάστου Ἐρινός διὰ τῆς πατριωτικῆς ἀσφοδότητος καὶ διαβολῆς.

Ὁ εὐγενὴς ἀλλήλικος καὶ φιλόστοργος ἡγεμονίδης ἐδέξασα, πεπαιγμένος ὡς υἱὸς καὶ ὡς στρατιώτης εἰς τὴν ἐπιταγὴν τοῦ μεγάλου πατρὸς του καὶ τοῦ νικητοῦ στρατηλάτου νὰ δεχθῇ τὸ Ἑλληνικὸν στέμμα καὶ τὴν βασιλικὴν πορφυράν, ὡς ὁ θεάνθρωπος ἐν τῇ πραίτητι τῆς ἡερωσύνης περιτέλει τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυρὸν ἱμάτιον. Ἐγένετο ἀξιοθαύμαστος καὶ ἡ παραμένειν παραδειγματικὴ ἡ μεγαλοψυχία καὶ τὸ μεγαλάνοις τοῦ ἡγεμονίδου τοῦτον, τὸν ὅστις δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀδεύῃ ὁ μέγιστος καὶ ἰσχυρότατος πειρασμός, ὡς ὁ δὲ οὐκ ἔστι, ὥστε νὰ διαφεύγῃ οὗτος τὸ γυμνὸν ῥῆμα πολλοὶ τὸν πλοῦ-

τον ἐμίσησαν τὴν δὲ δόξαν οὐδεὶς.

Τὸ Ἑλληνικὸν στέμμα δὲν ἦτο ἡδὴ τὸ προσφερόμενον ἀλλοτε ὑπὸ τῶν τραχέων ἡρώων τῆς Ἑλληνικῆς ἐπανάστασεως εἰς τὸν πρίγκιπα Λεοπόλδον, διότι κοσμεῖται τὰς διὰ τὸν τιμωρῶσαν δ' ἀδελφάντων τῆς Ἑπτανήσου, τῆς Θεσσαλίας, τῆς Ἠπείρου, τῆς Μακεδονίας μετὰ πάντων σχεδὸν τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου. Ἡ σκιά τοῦ Ἑλληνικοῦ σκῆπτρου ἐξτείνεται ἤδη μέχρι τοῦ Νέστου, καὶ ἐπὶ πλέον ἡγεμονίαν δ' Ἀλεξάνδρος ἐπὶ τῆς μεσοβασιλείας του νὰ τῇ ἐπικτεινόμενον τὸ κράτος του μέχρι τῶν ὄρων τοῦ Βοσπόρου καὶ εἰς τὰ πρόθυρα αὐτὰ τῆς περιπόλητος Πόλεως καὶ τῆς βασιλείας τῆς Ἑλλάδος προσέλαβε τὴν ἐκτασιν καὶ τὴν δύναμιν τῆς τότε ὀνειροποληθείσης Ἑλληνικῆς Αυτοκρατορίας.

Ἀπὸ τῆς ἀλημονήτου Ἀλώσεως, πρῶτος ὁ Ἀλεξάνδρος ἡγεμονίαν νὰ διατελέσῃ ὡς Ἑλλην βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ ἐνδόξου «Ἀβέρωφ» τὸν Ἑλλησπαντὸν καὶ νὰ διαδοῖται τὴν ὀφειλὴν ὡς κληρονομία, καὶ ἐν τῇ φαντασίᾳ καὶ τῇ διανοίᾳ παντὸς ἄλλου νεαροῦ ὡς αὐτὸς ἡγεμονίδου ἡ ζωτικὸς φιλοδόξος θὰ ἐξήπτετο ἰσχυρὰ καὶ ἀνίκητος καὶ θὰ κατέκρινε πᾶν ἄλλο αἰσθηματικὸν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ. Ὁ Ἀλεξάνδρος ἐντοῦτος πρὸς τῆς μεγαλείας καὶ δελεαστικῆς πραγματικότητος παρέμεινε ἀσυνκίνητος καὶ ἀδιάφορος, μὴδέποτε θελήσας καὶ νὰ διανοηθῇ ὅτι ἡδύνατο νὰ σπετερισθῇ ἐκουσίως τὸν θρόνον καὶ τὸ Στέμμα αὐτῶν ἀνέκον νόμον καὶ δικαίον εἰς τὸν Πατέρα του καὶ τὸν νόμιμον τοῦτον Διάδοχον καὶ αὐτοῦ ἀδελφόν.

Παρὰ τὴν ἀπεριόριστον ταύτην στοργὴν καὶ τὸν σεβασμὸν πρὸς τὸν Πατέρα του ὁ Ἀλεξάνδρος ἔσχε τὴν σπάνιαν καὶ παραδειγματικὴν ὑπομονὴν καὶ καρτερίαν νὰ συνεργῇ καὶ συμπαρτῇ ἡρεμῶς καὶ ἀτάραχος ἐν τῇ φανερῇ τοῦ ἀνταρτοῦ, ὅτινα ἀφίερσαν αὐτὸν διὰ τῆς ἐξέτης βίας τῶν δ' ὅλων, συνεργοῦς τῆς κομματικῆς καὶ προσωπικῆς ἐμπαιξίας καὶ μοχθηρίας ὀπλισμένης δίκην ὀφιοπλάστου Ἐρινός διὰ τῆς πατριωτικῆς ἀσφοδότητος καὶ διαβολῆς.

Ὁ εὐγενὴς ἀλλήλικος καὶ φιλόστοργος ἡγεμονίδης ἐδέξασα, πεπαιγμένος ὡς υἱὸς καὶ ὡς στρατιώτης εἰς τὴν ἐπιταγὴν τοῦ μεγάλου πατρὸς του καὶ τοῦ νικητοῦ στρατηλάτου νὰ δεχθῇ τὸ Ἑλληνικὸν στέμμα καὶ τὴν βασιλικὴν πορφυράν, ὡς ὁ θεάνθρωπος ἐν τῇ πραίτητι τῆς ἡερωσύνης περιτέλει τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυρὸν ἱμάτιον. Ἐγένετο ἀξιοθαύμαστος καὶ ἡ παραμένειν παραδειγματικὴ ἡ μεγαλοψυχία καὶ τὸ μεγαλάνοις τοῦ ἡγεμονίδου τοῦτον, τὸν ὅστις δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀδεύῃ ὁ μέγιστος καὶ ἰσχυρότατος πειρασμός, ὡς ὁ δὲ οὐκ ἔστι, ὥστε νὰ διαφεύγῃ οὗτος τὸ γυμνὸν ῥῆμα πολλοὶ τὸν πλοῦ-

τον ἐμίσησαν τὴν δὲ δόξαν οὐδεὶς.

τῶν βασιλικῶν πομπῶν καὶ ἐπιδείξων προσφερόμεν ὡς εἰς ἑσῶν εἰς ἀποκέντρους καὶ μονήρεις τόπους.

Πανηγυρίζεται ἐν Ἀθήναις πομπωδῶς ἡ ἐπέτειος ὀνομαστικῆς ἐορτῆς του καὶ αὐτὸς διατρέβει εἰς Πεταλούς τοῦ Ἑβροῦ κώλου καὶ ζῆτε τὴν γυλινὴν καὶ ἀνακούφισιν εἰς τὴν βασιλικὴν ἐπαυλιν ἐν Δεκελείᾳ, ἥτις εἶναι πλήρης παντοίων προσφιλέων καὶ εὐλαβῶν ἀναμνήσεων, καὶ ἀπροσδόκητος καὶ ἀνύποπτος ἐκεῖ ἔλαυ ἐξήκει παρηγορίαν καὶ ψυχγωγίαν εἰς τὰς ἡδύτας στοργικὰς ἀναμνήσεις εἰς τὸν τραγικωτάτον θάνατον.

Δὲν ἦθελε νὰ εἶναι καὶ νὰ λέγεται βασιλεὺς, καίτοι ἀνεδέχθη κατὰ πάντα ἄξιος πρὸς τοῦτο, ἀπέκρουεν ὅμως τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα διότι δὲν ἔλεγε νόμον δικαίωμα ἐπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀποστροφὴν του κατὰ παντὸς ἀδικήματος πρὸς τοὺς νομίμους δικαιοῦς τοῦτον ἀπέδειξε νυμφονεὶς πορρωγενεῖς κοινὴν Ἀντίδα θυγῆν περικαλλῆ δὲ καὶ εὐγενεστάτην Ἑλληνίδα, ἐπαυλαμμένην οἰοῦσαν τὴν ἀναφώνησιν τοῦ Πυγμαλίωνος «Τὴν Γαλάτειαν καὶ μίαν καλὴν», καὶ ἡγεμονίαν αὐτῇ μετὰ πόνον βαδνύσαν καὶ εὐκρινούς παρὰ τὴν ἐπιθανάτιον κλίνην του καὶ προσεπάθεισιν αὐτῇ μόνῃ νὰ πληρώσῃ τὸ μέγα κενὸν καὶ ἀπλήρωτον ἐν τῇ βασιλικῇ κοίτῃ, τὸ ὅποιον κατέκρινε καὶ ἀπλήρως ὀδυνώδη τὸν ἀγωνιστὴν ἡγεμονίδην καὶ ἀκούσαν βασιλέα, καὶ αὐτὴ βεβαίως θὰ ἔχει συλλέξῃ τοὺς τελευταίους στεναγμούς του καὶ τὰς τελευταίας τοῦ ψυχωραγῆματος ἐκρήσεις αἰνέας διημιγνέσαν τὰ μυαλάτα συναισθήματα τῆς διαφευγούσης ψυχῆς τῆς συγκεκριμένης λέξεις: Πατρίς, Πατήρ, Μήτηρ, Ἀδελφοί, Ἀπαισία.

Ὁ Ἀλεξάνδρος, ἐδολητηρίασε τὴν ὁρατὴν ἐπαρτίαν σου κομμάρχους ἐμπαιξίας καὶ τὸ χρυσὸν ἡμᾶς τῆς ἀπώγει πῆλκος εἰς τὴν ἡλικίαν ὡς εὐγενεῖα τῆς ζωῆς καὶ τῆς ψυχῆς σου ἀνέδειξε σε ὑπερτερον πάντων τῶν κομματικῶν παλῶν καὶ πᾶσιν τῶν κομματικῶν καὶ προσωπικῶν ἀντιθέσεων καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, καίπερ βαδύτατα διηρημένον καὶ δισπασμένον, πρὸς ἐπὶ τὴν ἐπὶ τὴν ἀντιθέσιν ὅλων καὶ ὁμόφωνον διὰ τῆς εὐκρινεστέρως ἐκτιμῆσεως καὶ συμπαθείας του, καὶ ταῦτα ἐν τῇ ἐπὶ τὴν ἀντιθέσιν καὶ ἡ διαίρεσις ὑπῆρχε διὰ τὴν βασιλείαν, τὴν ὁποίαν καίτοι κατεῖχε παρὰ νόμον καὶ ἀνέκτῃν εἰς ἀμφότερα τὰ δισπασμένα μέρη διότι κατεδείκνυντο ὅτι κατεῖχε αὐτὴν ἀκούσας καὶ ἀπὸ καθήκοντος ἱεροῦ πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Πατέρα σου.

Ὁ Ἑλὴν. ἔθνος θὰ διατηρήσῃ προσφιλεστάτην καὶ εὐλαβεστάτην τὴν ἀνάμνησιν σου ὅσον καὶ ἡ εὐγενεστάτη φροσύνη σου θὰ περιποιῇ μέγιστην τιμὴν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν δύνασταν, τῆς ὁποίας ἐγένοντο ὁ ὡ-

ραϊώτατος καὶ εὐγενεστάτος βλαστός.

Ἡ ἱστορία ἐπιφυλάσσει τὴν ὡραιότεραν σελίδα διὰ τὴν εὐ-

γενεστάτην προσωπικότητά σου καὶ τὴν ἐνδοξὴν ἀλλὰ τραγικὴν μεσοβασιλείαν σου μετὰ τοῦ τραγικοῦ θανάτου σου.

ΖΟΦΕΡΑΙ ΑΝΗΣΥΧΙΑΙ

Μετὰ τῆς βαθείας ὀδύνης ἣν ἐπιδόξουντο εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν ὅλον ὁ ἴσος πρόωρος καὶ τραγικὸς θάνατος τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐμβάλλει τοῦτον καὶ εἰς ἀνησυχίας.

Ζοφεράς περὶ τῆς διαδοχῆς αὐτοῦ, ἥτις εἶναι νὰ γένῃται δι' ἀπλῆς καὶ καθαρᾶς ἀποκαταστάσεως τοῦ νόμιμου συνταγματικοῦ καθεστώτος τοῦ παραβιασθέντος ὑπὸ τῆς ἐνδοπλου ἀπειλῆς καὶ κατεπεμβάσεως ἔξωθεν δυνάμεων. Ἡ Ἑλλὰς σήμερον, ἐνέκα τῆς ἀμετακρίτου, ὡς φαίνεται, ἐπιμονῆς τῆς Βενιζελικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ἐκνομον καὶ ἀντισυνταγματικὸν καθεστὸς τῆς 29ης Μαΐου 1917, περιέρχεται εἰς τὴν δυσχερὴ καὶ ἐπιδόξουν θῆκην κράτους παρὰ τὴν ὁποίαν ὑπάρχει ἀκαθόριστος ἡ τάξις τῆς διαδοχῆς, καὶ τοῦτο προσέκλεισε πάντοτε ἐμφυλίου παραγωγὸς καὶ μερίστας συμφορὰς, ὥστε νὰ ὑποχρεωθῶσι πάντα τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη οὐν τῷ χρόνῳ νὰ ἐκασφαλίσωσι τὴν διαδοχὴν διὰ θεμιτῶν νόμων ἀπαρτῶντων, καὶ ἐκτοτε μετὰ τὸν θάνατον παντὸς βασιλέως μετ' ἀνακουφίσεως ν' ἀναφανθῶσιν.

«Ὁ Βασιλεὺς ἀπέθανε. Ζήτω ὁ Βασιλεὺς».

Τὴν δίκαιαν καὶ ἀναγκαίαν ταύτην ἀνακοίνωσιν, ἀντιῶς, δὲν ἔχει σήμερον ὁ Ἑλληνισμός καὶ συνεχίζεται ὑπὸ μεγάλης ἀνησυχίας καὶ φόβου.

Τὸ διὰ τῆς βίας τῶν ἔξωθεν δυνάμεων ἐπιβληθὲν καθεστὸς ἐν Ἑλλάδι ἐθεωρεῖται ὡς προσωρινὸν καὶ ὡς τὸν ἐκτετακτὸν τότε περιστατικὸν ἐπιβληθὲν διότι ὁ ὕπατος Ἀρμοστής τῆς Συνενομήσεως κ. Ζωνάρ, ὁ ἡγεμὸς καὶ διαπραξέμενος τὴν ἐκνομον τοῦ νόμιμου καθεστώτος ἀντιποῖν, ἐδήλωσεν ἐπισήμως καὶ ἐγγράφως δι' αὐτὴν τὴν λήξιν τοῦ πολέμου.

«Ἑλληνικὸν ἔθνος ἡδύνατο, ἡδύνατο, νὰ ἀνακαλέσῃ εἰς τὸν θρόνον ὡς Βασιλέα καὶ πάλιν τὸν Κωνσταντῖνον, ὁ γὰρ ὅλος δὲ προσωρινὸς κ. Ριπὸς τῇ 31ῇ Ἰουνίου 1917, τέσσαρας ἡμέρας μετὰ τὴν ἀνατροπὴν τοῦ νομίμου καθεστώτος ἐν Ἑλλάδι, ἐδήλωσε πρὸς τὴν γαλλικὴν Γερουσίαν δι' αὐτὴν ἀποκαταστάσιν νομίμου καθεστώτος ἐν Ἑλλάδι θὰ ἀποφασίσῃ ἐθνικὴ συνέλευσις ἐν αὐτῇ».

Ἐκτετακτὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ μὴπω ἀποφανθέντος ἄλλως τοῦ ἔθνους διὰ συνέλευσεως Συνταγματικῶν θεσμοῦ καὶ καὶ αὐτοῦς ἡ διαδοχὴ εἰς τὸν Ἑλὴν. Θρόνον ἀνέκει εἰς τοὺς κατ' ἐξουσίαν ἀποκρίτους τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, κατὰ προεδριαν, προτιμωθέντων τῶν ἀρρέων, ἥτοι εἰς τὸν διὰ ἀποχωρησάντα Βασιλέα Κωνσταντῖνον καὶ μετ' αὐτὸν εἰς τὸν πρε-

σβυγνὴν υἱὸν του καὶ διάδοχον Γεώργιον καὶ ἐφεξῆς.

Ἡ βενιζελικὴ ἐντοῦτος κυβερνήσις ἐμμένονσα εἰς τὴν διακρίσιν τοῦ ἐκνομου καθεστώτος καὶ πρὸ πάσης ἀποφάσεως τοῦ ἔθνους ἐν Συνταγματικῇ Συνελεύσει, καλεῖ εἰς διαδοχὴν ἐν τῷ θρόνῳ τὸν νεώτερον τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀδελφὸν βασιλοπαῖδα Παῦλον, καὶ ἐν ἡμέραις προσεχέσι νὰ ἀναβρασμοῦ, ὅστις θὰ ἐπιταθῇ διὰ τοῦτο εἰς βαθμὸν ἐπιφοβίατος καὶ τὰ μάλιστα κινδυνώδους, ἡ τυχὴ ἐμπάθεια τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ἀπειλεῖ νὰ προκαλέσῃ συμφορὰς ὧν τὴν ἐκτασιν καὶ τὸν θάνατον οὐδεὶς δύναται νὰ προῖδῃ καὶ ὑπολογίσῃ.

Ὁ νέος τῆς Κρήτης Μινωταύρος δὲν ἐκόρεσε τὸ πάθος καὶ τὸ μίσος αὐτοῦ κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς δυναστείας, ἀφοῦ ἐπὶ τριετίαν διὴν κατενέγκαντος μέχρι θανάτου τῶν τῶν ἐδωλεσάντων καὶ ἐγγενεστάτων βασιτῶν αὐτῆς τὸν ἀντιμεταστάτην Ἀλέξανδρον καὶ θέλει τώρα νὰ συνεχίσῃ τὸ ἀπαύσιον ἔργον τὸν δολιχὴν καὶ κατ' ἐνδομὴν καὶ ἐν πάσῃ στιγμῇ τὴν παρὰ τὴν νεώτερον καὶ ἐξίσου εὐγενεῖς βασιτοῦ τῆς αὐτῆς δυναστείας τοῦ νεαροῦ μόλις 196 εἰς βασιλοπαῖδος Παύλου.

Διὰ τὴν ἀμετρον φιλαρχίαν καὶ τὴν ἀκρόστον φιλοδοξίαν τοῦ κ. Βενιζέλου θέλει βασιτεῖν νέος καὶ ἀπειρος, ἵνα μεταχειρίζεται αὐτοὺς ὡς παιδία ἢ ὡς ἀνδρείκελα ἐξευτελίζων οὕτω τὸν βασιλικὸν ἀξίωμα εἰς τὰ ὅμματα τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ προπαραινέοντος πάντως τὴν κατάλειπτον ἐν Ἑλλάδι συνταγματικὴν μοναρχίαν, ἵνα ἐπικρατήσῃ ἵσχυρον ἡ δεινότης ἀναρχία, ἐξ ἧς μέγιστοι ἀπειλοῦνται κινδύνου ἐθνικῶς.

Καὶ ἂν στέλῃ ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, κατανύκων ἀπᾶς εἰς τὴν βαθείαν πατρικὴν στοργὴν του, νὰ παραδόσῃ καὶ εἰς τὸν εἶδος του εἰς τὴν διακρίσιν τοῦ Κορνηλοῦ τοῦτον Μινωταύρον, χάριν τῆς ἀσφαλείας καὶ ἡσυχίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰς κρίσιμους περιστάσεις ὡς διέρχεται αὐτὴ σήμερον, εἶναι βέβαιον δι' ἡ μεγαλάνους καὶ ὑπεράνθρωπος αὐτῇ θυσίᾳ σὺδδως θὰ συντελέσῃ εἰς τοῦτο, διότι ἐν τῇ ἐθνικῇ συνείδησει θὰ θεωρεῖται πάντοτε τὸ αὐτὸ παραινόμενον ἐκνομον καθεστὸς, ὡς ἐκνομον καὶ παρὰ τοὺς συνταγματικούς θεσμούς καὶ παρὰ τὴν θέλησιν καὶ βασιτεῖαν τὴν ἐκδομένην αὐτοῦ, καὶ θὰ δημοσυγερθῇ οὕτω ἐν Ἑλλάδι κατὰστασις διηρηκῶς ἐκρυμμένος ὡς ἡ μεγαλάνους καὶ ὑπεράνθρωπος αὐτῇ θυσίᾳ σὺδδως θὰ συντελέσῃ εἰς τοῦτο, διότι ἐν τῇ ἐθνικῇ συνείδησει θὰ θεωρεῖται πάντοτε τὸ αὐτὸ παραινόμενον ἐκνομον καθεστὸς, ὡς ἐκνομον καὶ παρὰ τοὺς συνταγματικούς θεσμούς καὶ παρὰ τὴν θέλησιν καὶ βασιτεῖαν τὴν ἐκδομένην αὐτοῦ, καὶ θὰ δημοσυγερθῇ οὕτω ἐν Ἑλλάδι κατὰστασις διηρηκῶς ἐκρυμμένος ὡς ἡ μεγαλάνους καὶ ὑπεράνθρωπος αὐτῇ θυσίᾳ σὺδδως θὰ συντελέσῃ εἰς τοῦτο, διότι ἐν τῇ ἐθνικῇ συνείδησει θὰ θεωρεῖται πάντοτε τὸ αὐτὸ παραινόμενον ἐκνομον καθεστὸς, ὡς ἐκνομον καὶ παρὰ τοὺς συνταγματικούς θεσμούς καὶ παρὰ τὴν θέλησιν καὶ βασιτεῖαν τὴν ἐκδομένην αὐτοῦ, καὶ θὰ δημοσυγερθῇ οὕτω ἐν Ἑλλάδι κατὰστασις διηρηκῶς ἐκρυμμένος ὡς ἡ μεγαλάνους καὶ ὑπεράνθρωπος αὐτῇ θυσίᾳ σὺδδως θὰ συντελέσῃ εἰς τοῦτο, διότι ἐν τῇ ἐθνικῇ συνείδησει θὰ θεωρεῖται πάντοτε τὸ αὐτὸ παραινόμενον ἐκνομον καθεστὸς, ὡς ἐκνομον καὶ παρὰ τοὺς συνταγματικούς θεσμούς καὶ παρὰ τὴν θέλησιν καὶ βασιτεῖαν τὴν ἐκδομένην αὐτοῦ, καὶ θὰ δημοσυγερθῇ οὕτω ἐν Ἑλλάδι κατὰστασις διηρηκῶς ἐκρυμμένος ὡς ἡ μεγαλάνους καὶ ὑπεράνθρωπος αὐτῇ θυσίᾳ σὺδδως θὰ συντελέσῃ εἰς τοῦτο, διότι ἐν τῇ ἐθνικῇ συνείδησει θὰ θεωρεῖται πάντοτε τὸ αὐτὸ παραινόμενον ἐκνομον καθεστὸς, ὡς ἐκνομον καὶ παρὰ τοὺς συνταγματικούς θεσμούς καὶ παρὰ τὴν θέλησιν καὶ βασιτεῖαν τὴν ἐκδομένην αὐτοῦ, καὶ θὰ δημοσυγερθῇ οὕτω ἐν Ἑλλάδι κατὰστασις διηρηκῶς ἐκρυμμένος ὡς ἡ μεγαλάνους καὶ ὑπεράνθρωπος αὐτῇ θυσίᾳ σὺδδως θὰ συντελέσῃ εἰς τοῦτο, διότι ἐν τῇ ἐθνικῇ συνείδησει θὰ θεωρεῖται πάντοτε τὸ αὐτὸ παραινόμενον ἐκνομον καθεστὸς, ὡς ἐκνομον καὶ παρὰ τοὺς συνταγματικούς θεσμούς καὶ παρὰ τὴν θέλησιν καὶ βασιτεῖαν τὴν ἐκδομένην αὐτοῦ, καὶ θὰ δημοσυγερθῇ οὕτω ἐν Ἑλλάδι κατὰστασις διηρηκῶς ἐκρυμμένος ὡς ἡ μεγαλάνους καὶ ὑπεράνθρωπος αὐτῇ θυσίᾳ σὺδδως θὰ συντελέσῃ εἰς τοῦτο, διότι ἐν τῇ ἐθνικῇ συνείδησει θὰ θεωρεῖται πάντοτε τὸ αὐτὸ παραινόμενον ἐκνομον καθεστὸς, ὡς ἐκνομον καὶ παρὰ τοὺς συνταγματικούς θεσμούς καὶ παρὰ τὴν θέλησιν καὶ βασιτεῖαν τὴν ἐκδομένην αὐτοῦ, καὶ θὰ δημοσυγερθῇ οὕτω ἐν Ἑλλάδι κατὰστασις διηρηκῶς ἐκρυμμένος ὡς ἡ μεγαλάνους καὶ ὑπεράνθρωπος αὐτῇ θυσίᾳ σὺδδως θὰ συντελέσῃ εἰς τοῦτο, διότι ἐν τῇ ἐθνικῇ συνείδησει θὰ θεωρεῖται πάντοτε τὸ αὐτὸ παραινόμενον ἐκνομον καθεστὸς, ὡς ἐκνομον καὶ παρὰ τοὺς συνταγματικούς θεσμούς καὶ παρὰ τὴν θέλησιν καὶ βασιτεῖαν τὴν ἐκδομένην αὐτοῦ, καὶ θὰ δημοσυγερθῇ οὕτω ἐν Ἑλλάδι κατὰστασις διηρηκῶς ἐκρυμμένος ὡς ἡ μεγαλάνους καὶ ὑπεράνθρωπος αὐτῇ θυσίᾳ σὺδδως θὰ συντελέσῃ εἰς τοῦτο, διότι ἐν τῇ ἐθνικῇ συνείδησει θὰ θεωρεῖται πάντοτε τὸ αὐτὸ παραινόμενον ἐκνομον καθεστὸς, ὡς ἐκνομον καὶ παρὰ τοὺς συνταγματικούς θεσμούς καὶ παρὰ τὴν θέλησιν καὶ βασιτεῖαν τὴν ἐκδομένην αὐτοῦ, καὶ θὰ δημοσυγερθῇ οὕτω ἐν Ἑλλάδι κατὰστασις διηρηκῶς ἐκρυμμένος ὡς ἡ μεγαλάνους καὶ ὑπεράνθρωπος αὐτῇ θυσίᾳ σὺδδως θὰ συντελέσῃ εἰς τοῦτο, διότι ἐν τῇ ἐθνικῇ συνείδησει θὰ θεωρεῖται πάντοτε τὸ αὐτὸ παραινόμενον ἐκνομον καθεστὸς, ὡς ἐκνομον καὶ παρὰ τοὺς συνταγματικούς θεσμούς καὶ παρὰ τὴν θέλησιν καὶ βασιτεῖαν τὴν ἐκδομένην αὐτοῦ, καὶ θὰ δημοσυγερθῇ οὕτω ἐν Ἑλλάδι κατὰστασις διηρηκῶς ἐκρυμμένος ὡς ἡ μεγαλάνους καὶ ὑπεράνθρωπος αὐτῇ θυσίᾳ σὺδδως θὰ συντελέσῃ εἰς τοῦτο, διότι ἐν τῇ ἐθνικῇ συνείδησει θὰ θεωρεῖται πάντοτε τὸ αὐτὸ παραινόμενον ἐκνομον καθεστὸς, ὡς ἐκνομον καὶ παρὰ τοὺς συνταγματικούς θεσμούς καὶ παρὰ τὴν θέλησιν καὶ βασιτεῖαν τὴν ἐκδομένην αὐτοῦ, καὶ θὰ δημοσυγερθῇ οὕτω ἐν Ἑλλάδι κατὰστασις διηρηκῶς ἐκρυμμένος ὡς ἡ μεγαλάνους καὶ ὑπεράνθρωπος αὐτῇ θυσίᾳ σὺδδως θὰ συντελέσῃ εἰς τοῦτο, διότι ἐν τῇ ἐθνικῇ συνείδησει θὰ θεωρεῖται πάντοτε τὸ αὐτὸ παραινόμενον ἐκνομον καθεστὸς, ὡς ἐκνομον καὶ παρὰ τοὺς συνταγματικούς θεσμούς καὶ παρὰ τὴν θέλησιν καὶ βασιτεῖαν τὴν ἐκδομένην αὐτοῦ, καὶ θὰ δημοσυγερθῇ οὕτω ἐν Ἑλλάδι κατὰστασις διηρηκῶς ἐκρυμμένος ὡς ἡ μεγαλάνους καὶ ὑπεράνθρωπος αὐτῇ θυσίᾳ σὺδδως θὰ συντελέσῃ εἰς τοῦτο, διότι ἐν τῇ ἐθνικῇ συνείδησει θὰ θεωρεῖται πάντοτε τὸ αὐτὸ παραινόμενον ἐκνομον καθεστὸς, ὡς ἐκνομον καὶ παρὰ τοὺς συνταγματικούς θεσμούς καὶ παρὰ τὴν θέλησιν καὶ βασιτεῖαν τὴν ἐκδομένην αὐτοῦ, καὶ θὰ δημοσυγερθῇ οὕτω ἐν Ἑλλάδι κατὰστασις διηρηκῶς ἐκρυμμένος ὡς ἡ μεγαλάνους καὶ ὑπεράνθρωπος αὐτῇ θυσίᾳ σὺδδως θὰ συντελέσῃ εἰς τοῦτο, διότι ἐν τῇ ἐθνικῇ συνείδησει θὰ θεωρεῖται πάντοτε τὸ αὐτὸ παραινόμενον ἐκνομον καθεστὸς, ὡς ἐκνομον καὶ παρὰ τοὺς συνταγματικούς θεσμούς καὶ παρὰ τὴν θέλησιν καὶ βασιτεῖαν τὴν ἐκδομένην αὐτοῦ, καὶ θὰ δημοσυγερθῇ οὕτω ἐν Ἑλλάδι κατὰστασις διηρηκῶς ἐκ

Τύποις «Λεύκωσις»
Πετρίδου και Νικηλάου.